

Sonetul nopților fecunde

Ioan Grigoraș

E noaptea ca un ghemotoc de paie,
Stingi un chiștoc și gata se aprinde,
Cu palmele nebune te cuprinde
Topindu-te pervers în vâlvătaie,

Când flacăra albastră se extinde
Ori joacă futuristic prin odaie,
Invoci să cadă câțiva stropi de ploaie
Peste potopul care se întinde

Și murmurând cu ochii-nchiși catre
Te lași cuprins de fantezii extreme,
Le simți cum trec prin zone erogene,

Metaforă aprinsă sau blesteme,
Capitulând în așternut alene
Îți par secunde, când plâng, poeme.